

DIJAMANTNE PJESENJE

PISANICA

ŠARENA SJAJNA

VESELILA SE ZAIGRALA SE RAZBILA SE

BUĐENJE VESELJE PAŽNJA USKRSNUĆE

NACRTANA OBOJANA NEOBIČNA

DARIVA SE BLAGUJE SE

USKRS JE

Monika Markanjević, 4.b

KOŠARICA

PUNA PISANICA RAZNOBOJNIH

BLISTAVA RADOST U KUĆI RADOST IZNENAĐENJA

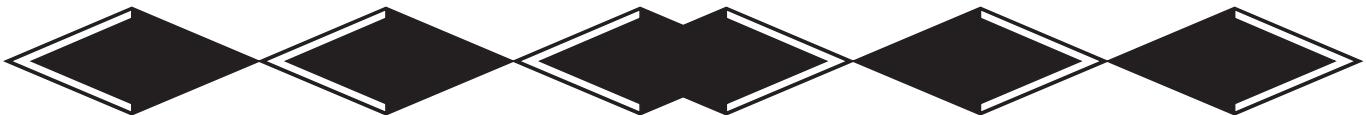
U NEDJELJNO JUTRO ISUS USKRSNU BLAGUJEMO DARUJEMO

OBITELJ PRIJATELJI IZNENAĐENJE

SVEČANO RADOSNO

USKRSNUĆE

Anamarija Ivanković, 3.b

HVALA MAMI

Mama, tebi hvala,
primi ljubav srca mog,
jer si meni, mama, dala
život srca svog!

Hvala, mama, za sve,
za svu muku i brigu,
hvala za tvoj trud,
za sve boli i tugu!

Evo, srce moje pjeva:
mama, hvala ti
za ljubav svu!

Lucija Čuljak, 2.a

MAJKA

Moja majka je jako lijepa. Ona imala kratku plavu kosu. Volim njene plave oči koje me toplo gledaju. Njezine nježne ruke grle me svaki dan. Prije spavanja majka me nježno ljubi i mazi. Kad sam bolesna, ništa joj nije teško za mene učiniti. Volim svoju mamu zato što je posebna i što me jako, jako voli!

Franka Šunjo, 1.a

MAMA I JA

Moja mama zove se Irela. Lijepa je kao cvijet. Imala zelene oči koje me nježno gledaju i kratku plavu kosu sa smeđim pramenovima. Srednjeg je rasta. Lijepo se odijeva. Mama, tata, seka i ja svaki dan idemo u šetnju i na igralište. Uvijek me pokrije i poljubi prije spavanja. Pomaže mi, a pomažem i ja njoj. Kad god sam bolesna, uvijek je kraj mene. Volim svoju mamu jer kad se smije, i mene razveseli.

Tea Petrinović, 3.c

MAJKA

Moja mama se zove Barbara. Ona jako dobro igra košarku. Odlično kuha. Uvijek ima pune ruke posla jer ima nas četvero djece. Mamu dijelim sa svoja tri brata. Volim svoju mamu zato što me tješi kad sam tužna. Kad mi treba pomoći, ona je uvijek tu.

Nora Pisker, 1.a

Josipa Mišić, 4.a

MAMA

Moja mama Željka ima smeđu kosu. Draga je i nježna. Pomaže mi pisati zadaću. Često idemo u šetnju. Volim s mamom raditi u vrtu. Volim ju jer pravi fine kolače.

Laura Sesar, 1.b

MOJA STAZA

Svatko na svijetu ima svoj put. Taj put ima mnogo raskrižja i sporednih putova, ali samo je jedna staza koja je važna, staza zbog koje živimo.

Na toj su stazi naši prijatelji koji nam otvaraju put i čiste stazu kako bi nam bilo ugodno ići kroz nju. Tu su i naši roditelji koji nam pružaju zaklon dok pada kiša i daju odmor kada smo umorni... A tu su utkani svi naši snovi koji čine našu stazu nezamislivo lijepom i dugačkom.

Ta staza ima svoje ime, a zove se Život. Ona je najduža staza. U njoj nalazimo ljepotu, ali i tugu. Ljudi kažu da se dobro dobrijem vraća; ako poštujemo tu izreku, na našoj će stazi biti sunčano i lijepo, puno veselih boja. Ja znam da će me na kraju staze čekati i dvoja velika vrata. To je posljednji test prije nego otkrijemo što je iza njih... Izreka „Učiš dok si živ“ zaista nas mnogočemu uči – da težimo veselju, dobroti i sreći. Tako ćemo saznati koja vrata vode u Vječno kraljevstvo...

Na svojoj stazi čovjek može odabrati svoj put na raskrižju; svaki put vodi u drugom smjeru, ali samo jedan vodi sretnom životu i radosti.

Svatko nalazi svoj put na svoje načine; neki u materijalnim bogatstvima, neki u duhovnom životu. Bitno je samo da nam ta staza bude ugodna.

Moj put je nepoznat, ali znam da kad nađem na ponor, moji prijatelji će uvijek biti tu, uz mene. Kad se umorim, moji će mi roditelji dati zaklon i odmor i znam da će mi na putu zbog toga biti lijepo. Uz moje pjesme i cvrkutanje ptica, neću skidati osmijeh s lica. Nadam se da će i staza biti ravna i duga pa da i ja nađem sretan put.

Karlo Grubišić, 8.b

Patrik Oroz, 6.b

JABUKA

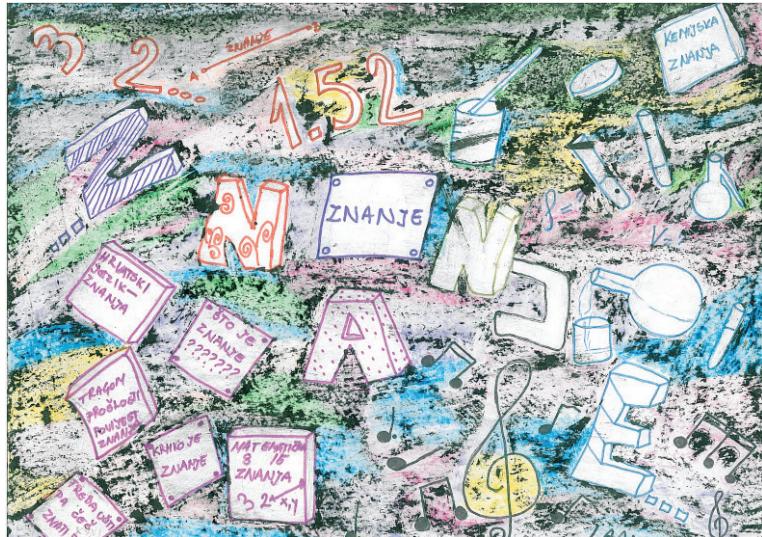
Jabučice crvena
na visokoj grani,
hajde, hajde jabuko,
ti na zemlju padni!

Jabučice crvena,
djecici si milena,
na klupu će sjesti
i tebe pojesti!

Filip Matić, 4.b

Ana Kerepčić, 4.c

Ivana Kljajić, 7.b

JEDNOME DJEČAKU

Već dugo se poznajemo mi,
a i ne slutiš ti
da simpatija si mi.
Znamo se već dugo,
igramo se skupa,
a ti nisi ni primijetio
da moje srce za tebe lupa.

Ne želim nikome reći tko si,
ne želim da to znaju svi,
jer onda više ne bi bio
moja tajna simpatija ti.

Ema Zekić, 2.a

Antonija Krpan, 8.b

KREATIVNA STVARAONICA

Gabriela Crnjac, 3.b

Sara Ergović, 4.c

Eugen Matožević, 3.c

Lucija Pavković, 4.a

KREATIVNA STVARAONICA

Ana i Petra, 4.c

Petra Akalović, 4.c

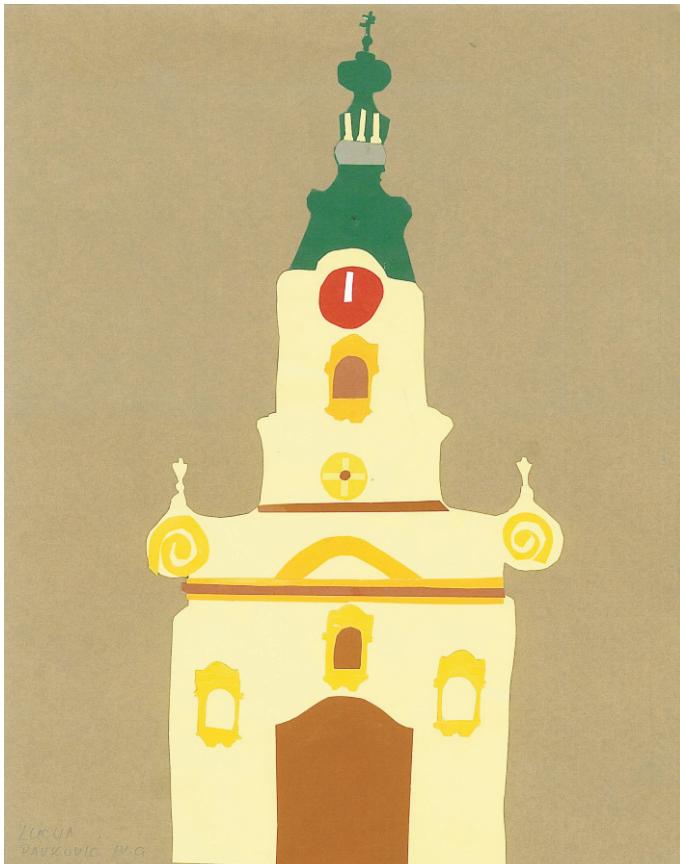
Leon Buturac, 1.c

Leona Maroši, 3.d

Sara Pečur, 3.c

Lucija Pavković, 4.a

VESELA JESEN

Veselo, veselo
skakuću
šareni kišobrani.

Veselo, veselo
žuta dunja zove.

Veselo, veselo
slatko grožđe
u vino curi.

Veselo, veselo
sunce blago grijе,
a žuto lišće
veselo na vjetru vije.

Dominik Mršić, 4.b

Josipa Mišić, 4.a

POŽEGI, MOME GRADU

Oj, Požego, tvoj je dan,
i topovi pucaju na sav glas!

A sjećanje još je svježe
kako Turci preko brda bježe!

Velika ih stigla muka –
za petama im je fra Luka!
Bježe Turci, sve se puši,
silan strah u turskoj duši!

Nikad više Turci neće
u Požegi gazit cvijeće!
Fra Luka je Turke pobijedio
i svoj mač u korice spremio.

Petar Vračić, 4.b

NAŠA JABUKA

U našem dvorištu raste jabuka. Ona je već bila tu posađena kad smo kupili kuću. Te jabuke su fine i kisele. Volim ih jesti. Znam da jabuke imaju puno vitamina C i da su jako zdrave. O stablu jabuke brine moj tata. Ne šprica ga, samo obrezuje grančice. Kad tata nabere jabuka, odnesemo ih baki i ona nam napravi pitu. Ja joj dođem pomoći. Volim našu jabuku i veselim se kad su plodovi zreli. Radosna sam kad ih bere cijela obitelj. Tada pozovem svoje prijateljice i igramo se.

Lucija Kovač, 2.b

PROLJEĆE U MOM SRCU

Proljeće u mom srcu je kao razbuktala vatra koja u meni cvjeta poput grma crvenih ruža, punog opasnih bodlja koje samo vrebaju da me ubodu. Ono je razlistana nježnozelena breza što privlači životinjice, jedno veliko žuto sunce što veselo sja. Mlade ptičice koje sjede na drveću i promatraju sve oko sebe s visoka. Pčelice zujalice što skupljaju pelud i prave slatki med... I još je puno slika proljeće spremilo u moje srce... I kada ono završi, slike proljeća ostat će zauvijek u mom srcu.

Max Emanuel Brozović, 4.a

Mislav Kostić, 6.c

„PROLJEĆE HRILI, ZIMNE GONEĆ' DANKE“

Nakon povratka iz nepoznatog, dođoh u svoj mali grad. Ostavila sam ga pustog, sivog i tmurnog. Krenula sam koračati, hodati nekim drugim mjestom, mjestom kakvog nisam ostavila prije nego što sam otišla. Proljeće ju je otjerala. Zima se spremila i otišla bez pozdrava. Nastupilo je proljeće.

Sjela sam na klupu i promotriла prirodu koja se budi iz zimskog sna. Svaka travka je budna. Sunce svojim sjajem obasipa šarene proljetnice. Krošnje se šire. Sve je puno vedrih boja. Potoći pomalo žubori. Čini mi se da je pun radosti i nade. U parku su opet vesela djeca. Proljeće nije samo godišnje doba. Proljeće je i osjećaj koji se širi među ljudima. Obasipa ih vedrinom, budi nove ljubavi i nostalгију. Razmišljam o lijepim trenutcima koji se više neće ponoviti. Ustanem s klupe i ponovno krenem, s cvijetom u ruci, kroz neka daleka polja. Oko mene je sve puno radosti, a u meni se budi velika nostalgiјa. Pticiće pjevaju najljepše melodije, a u mojim očima naviru suze. Daleko iza mene još uvijek dopire žamor vesele djece, a ja duboko u sebi osjećam prazninu. Osmijeh mi je, unatoč tome, još uvijek na licu. Nakon dugog hodanja kroz proljetni pokrivač, susrećem njih. Ljude koji čine proljeće zaista savršenim. Prijatelji. Odmah me prođe nostalgija i proljeće se napokon probudi i u meni.

Nebo je plavije no ikad. Sunce sja više nego jučer. Miris rascvalog cvijeća osjećam na svakom koraku. Žubor potoka vraća mi osmijeh na lice kao nikada do sada. Osjećam sreću i pozitivne misli struje mi kroz glavu. Radost i sreća šire se svuda oko nas. Zima kao da nikada i nije bila ovdje, a ja znam da ove boje govore o najljepšem godišnjem dobu.

Proljeće hrili, zimne goneć' danke...

Mia Matijević, 8.d

ŠTO ME TKO NAUČIO?

Mama mu naučila da u životu treba biti pošten, iskren i ljubazan. Od tate sam naučila igrati nogomet, pravilno trčati i voljeti sportove. Djed me naučio mesti dvorište i skupljati lišće, a baka pomagati starijima, prati suđe, spremati za sobom te peći i kuhati kestene. Voljela bih još naučiti biti dobra osoba i u gimnastici naučiti salto i premet unazad.

Lara Engelmann, 3.b

Kad sam bila mala, mama me učila govoriti i hodati, a s bratom sam se naučila igrati i svađati. Jedna baka me naučila „Čovječe ne ljuti se“, a s djedom sam naučila kartati. Kad sam malo narasla, mama me naučila skuhati kavu i lijepo oprati suđe. Tata me naučio polirati auto. Učiteljica me naučila lijepo pisati, čitati, zbrajati i oduzimati, lijepo se ponašati i sa svima se družiti. Teta me naučila moderno se odijevati, a od trenerice Maje naučila sam manekensko hodanje i pravilno držanje tijela. Mama me još naučila pospremati svoju sobu, brisati prašinu, održavati osobnu higijenu, prometna pravila i još puno toga. Još bih svašta željela naučiti, a kada odrastem htjela bih biti manekenka.

Ana Banušić, 3.b

Prve korake napravila sam iz tatinih ruku prema mami. Od tada sam svašta naučila. Mama me naučila pospremati stvari, složiti krevet i moliti. Tata me naučio voziti bicikl, plivati i skakati u vodu. Baka me naučila peći palačinke i oprati posuđe. Trenerice na gimnastici naučile su me vježbe pa sam na natjecanjima osvojila medalje. Zadovoljna sam time što sam sve naučila i postigla, ali želim još puno toga naučiti.

Marta Lončar, 3.b

Tata me naučio da uvijek moram poslušati mamu kad nešto kaže. Mama me naučila da se moram igrati sa svojim sestrama, a ne bježati od njih. Baka me naučila da je u radu spas i da ne valja ništa neznati. Djed me naučio da se poslije ručka uvijek mora odmoriti. Prijateljica me naučila da se ne smije ogovarati. Željela bih još svašta naučiti.

Gabrijela Crnjac, 3.b

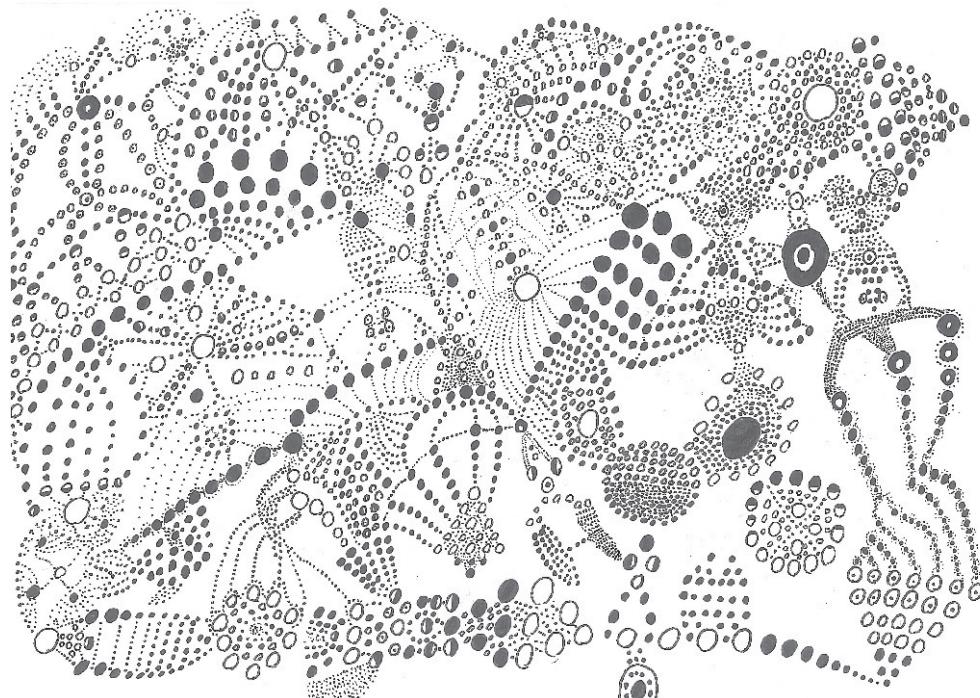

Petar Antolović, 8.b

VOLJELA BIH ZNATI...

Voljela bih znati razgovarati s dupinima. Oni su lijepi i pametne životinje. Volim ih! Dupini žive u moru. Možemo ih vidjeti u Malom Lošinju, ali i drugdje. Čitala sam knjigu o njima. Ondje piše da oni jedan drugoga razumiju. I ja bih željela naučiti njihov jezik. Rekla bih im: „Kako ste?“ Baš me zanima što bi mi odgovoril?!

Ines Matičević, 2.b

Otto Engelmann, 6.a

ŠUMICA

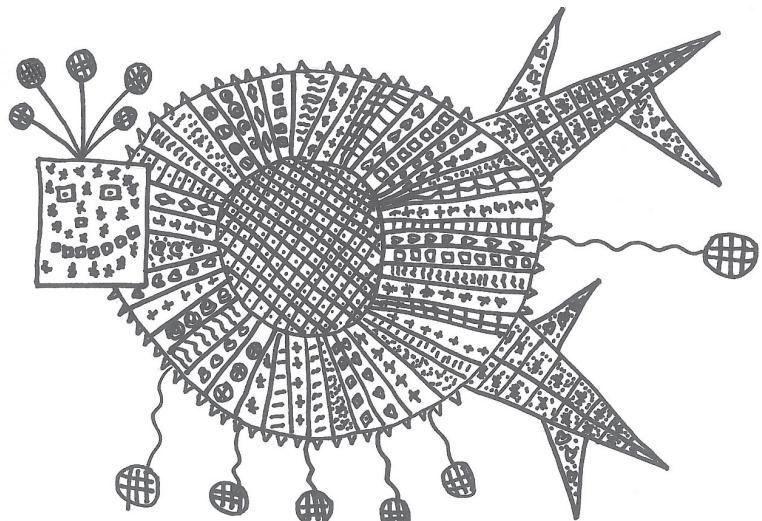
U kraju mom
šuma je dom
malih životinja.

Eno ga jež
i lukava lisica!
Svuda se čuje
cvrkutanje ptičica.

Nema tu tigra
niti lava,
al' ima sova
koja danju spava.

Moj tata je rekao
da ima i jelena!
A meni se sviđa
kad je šuma zelena.

Nina Vukelić, 3.a

Marija Toromanović, 4.a

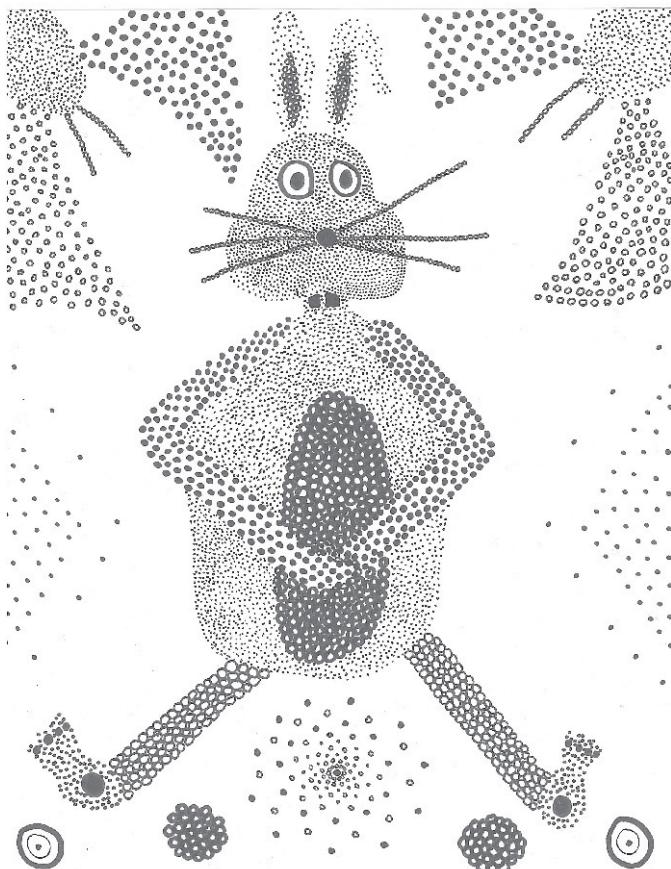
JESEN

Došla je jesen
i zreo je kesten.

Curica mala
kestenske brale.

Nosila ga mami
da se njime sladi.

Beata Drkulec, 4. d

Klara Petošić, 6.a

KAKO SI?

Kako si, sunce?
Kako si, vodo?
Kako ste, ribice?
Kako ste, ptice?...

Kako ste,
prijatelji?
Kako si,
svijete?

Melani Vlahović, 2.b

VOLIM...

Volim svog malog brata Marka jer je sladak kao šećer. Volim snijeg zato što možemo praviti snješka. Volim učiteljicu jer me puno toga nauči. Volim gimnastiku jer sam u dobroj formi. Obožavam klizanje jer sam sretna kad kližem.

Nora Pisker, 1.a

Andrej Šimić, 6.a

PRIJATELJICA

Moja prijateljica se zove Mirta. Ona je jako lijepa. Ima smeđe oči i smeđu kosu. Vesela je i razigrana. Uvijek smo zajedno i zabavno mi je s njom. Voli me nasmijavati. Često se zajedno rolamo ili vozimo bicikl. Mirta je moja najbolja prijateljica.

Laura Sesar, 1.b

MOJ PRIJATELJ

Moj prijatelj zove se Leon. On i ja volimo pizzu i jagode. Mi smo dobri prijatelji. Dobro se zabavljamo. Volimo pjesmu „Muzikaš“. Jako se volimo smijati.

Iva Prevendar, 1.d

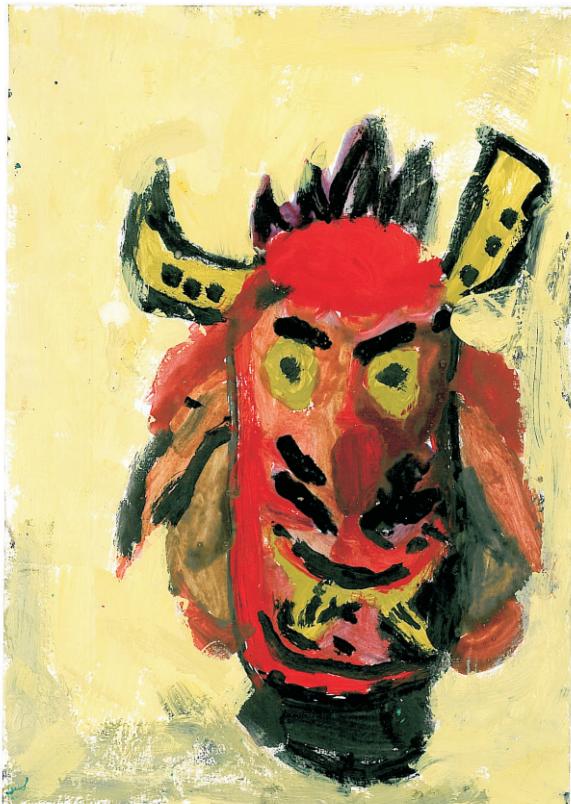

Dora Vuković, 5.c

NE VOLIM KIŠU

Ja ne volim kišu. Ne volim je zato
što se onda ne mogu igrati vani. Da
mogu ići van, skakala bih po
lokvama, ali tada bi mama bila
jako ljuta na mene.

Tea Novak, 2.b

Filip Jamuljak, 1.a

PROLJEĆE U MOJIM OČIMA

LJUDI VRTOVE SADE,
A DJECA OD PIJESKA GRADE BARIKADE.

CIJELA PRIRODA SE BUDI,
CVIJEĆE CVJETA, A MEDO SE RAZBUDI.

JEŽ SA BODLJI LIŠĆE SKLANJA,
A MAČKA VEĆ MIŠEVE GANJA.

MIŠEVI BJEŽE OD MAČKE,
A CVIJEĆE SE PREVRĆE NAOPAČKE.

PSI LAJU NA ZORU SUNCA,
A BAKA U KUHINJI SUĐE PERUCA.

MAMA I TATA KAMENJAR GRADE,
JA IH GLEDAM I JEDEM ČOKOLADE.

JA BACAM LOPTU U KOŠ,
JOSIP VIČE: JOŠ! JOŠ! JOŠ!

DENIS LISTIĆE OD KLADIONICE SLAŽE,
A TATA VRATA OD GARAŽE MAŽE.

PJESMI OVOJ DOŠAO JE KRAJ,
JER RIME VIŠE JA NEMAM, ZNAJ!

Tena Gatjal, 6.a

ROBOT I JA – DOGAĐAJ IZ MAŠTE

Imala sam robota Roberta kojeg sam zvala Robi. Bio je toliko dobar da je unaprijed znao što mi treba. Čim se probudim dokući mi papuče, stavlja pastu za zube na četkicu, priredi ručak, namjesti krevet, napiše zadaću i sve što mi treba.

Jednog dana krenula sam na tenis, a Robi je krenuo sa mnom. Nikad prije nije bio na tenisu, ali sam pomislila da će mi dobro doći jer će skupljati loptice. Kad je trening započeo, Robi je uzeo reket i igrao umjesto mene. Treneri i svi ostali su bili oduševljeni njegovom igrom i nitko nije mogao pobijediti. A što sam ja radila? Skupljala sam loptice!

Za nekoliko dana Robi je opet htio ići na tenis. Rekla sam mu da ostane kod kuće, a on je ipak krenuo za mnom. Bilo je vrijeme za naš rastanak. Prišla sam mu i okrenula njegov prekidač na „Off“. Ionako mi je postalo dosadno kad se ni za što nisam morala brinuti. Robi je i dalje u mojoj sobi i služi za skupljanje prašine.

Marta Lončar, 3.b

OBITELJSKI „NAJ“ – REKORDI

U mojoj obitelji svi su „naj“ u nečemu. Mama vozi kroz grad 90 na sat i zato je na poslu zovu „Michaela Schumacher“. U pričanju starih priča „naj“ je svakako tata. Brat je „naj“ golman jer ne dopušta nikome da mu zabije gol. Baka je „naj“ padačica. Stavila je ljestve u kadu, ali ih nije raširila. Popela se, ljestve su se zaljuljale, a baka je pala preko ruba kade i udarila glavom. Ja „naj“ brže vozim bicikl. Nitko se ne usudi utrkivati sa mnom. Eto, vidite, svi u mojoj obitelji postigli su neki „naj“ rekord.

Lovro Margetić, 3.b

PISMO SVETOM NIKOLI

Dragi sveti Nikola!

Veselim se što nam uskoro dolaziš. Znam da ćeš me obradovati nekom sitnicom. Željela bih da puno poklona doneseš djeci koja su bolesna i bez roditelja.

Puno te voli tvoja Franka

Franka Šunjo, 1.a